

عنوان مقاله:

پدیدارشناسی ادموند هوسرل و هویت های جدید گروتسک در هنر آوانگارد

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی میان رشته ای روسیه و شرق: تعامل در هنر روسیه، مسکو (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

سمیرا حسینی کهنموئی - کارشناسی ارشد رشته پژوهش هنر دانشگاه آزاد اسلامی تهران جنوب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

خوانشهای نظری و فلسفی، یکی از جریانهای پرپار در مقوله ی هنر معاصر است. به موازات تقابل دو حوزه فلسفه و هنر با نخستین شاخه های هنر آوانگارد، نهضت پدیدارشناسی کلاسیک، راهکاری بود ذات انگار و قوام بخش، به فضای فکری و بحران حاکم بر هنر آوانگاردیسم. این رویکرد، که معطوف به اشکال آگاهی و واقعیت فی نفسه است، در حیطه هنرهای تجسمی به معنای ادراک حسی؛ تحویل استعلایی را دریچهی گذر از بحران ایجاد شده در هنر پیشرو میدانست. پدیدارشناسی ادموند هوسرل (با مشخصه ی سوژکتیویته) در جایی با هنر مدرن، پیوندی دارد که در پی کشف آن دسته از قشرهای جدید از وجود عینی و ذهنی است و از دید کسانی که نظاره گر واقعیات تجربی اند، پنهان مانده است. این نوع پدیدارشناسی که علمساز و روشمند است و همچنان مدرن، در مواجهه با گروتسک؛ داوری زیبایی شناسی جدیدی را تجربه میکند تا آوانگاردها از طریق آن دنیای متعارف را به چالش کشیده و با قضاوتی ضد زیبایی، ماهیتی پیشرو بسازند. گروتسک یکی از موتیف های هنر آوانگارد قرار گرفت تا مخاطب را از تناقضات پر مخاطره زدگی فرهنگی پیشروها آگاه سازد. در این تحقیق پژوهشی- تحلیلی سعی بر این بوده است که پارادایم های سازمان یافته و یا غیرنظامند گروتسک به عنوان موتیفی قابل تفسیر در زیر ساختارهای جامعه معاصر هنرمند آوانگارد با خوانشی از رویکرد پدیدارشناسی ادموند هوسرل، به تحویل استعلایی پدیدهی گروتسک مدرن در هنر آوانگارد بپردازد.

کلمات کلیدی:

پدیدارشناسی؛ آوانگاردیسم؛ گروتسک مدرن؛ فلسفه هنر؛ واقعیت فی نفسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/879871>

